

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 1Csp/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423207340
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Piervolová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1423207340.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou Mgr. Líviou Piervolovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, tr. bytom: B. XXXX/XX, XXX XX B. o zaplatenie 851,09 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.10.2023 sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 851,09 EUR s príslušenstvom. Podanú žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty C., D. zo dňa 10.12.2007 (ďalej len „Zmluva“) sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanej poskytol úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schvaľený úverový rámec vo výške 697,07 EUR a bola povinná platiť pôvodnému žalobcovi štandardnú mesačnú splátku vo výške 23,24 EUR. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok bola po skončení príslušného mesiaca vystavená a žalovanej odoslaná informácia z informačného systému banky o obratoch, tzv. výpis z bankovej knihy, obsahujúca okrem iných údajov aj rozpis transakcií, všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty, čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky a dátum jej splatnosti. Žalovaná si napriek viacerým výzvam nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo Zmluvy. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavil pôvodný žalobca k 8.9.2023 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31.8.2023, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladením na vykonané úhrady. Konečný zostatok predstavoval sumu 851,09 EUR. Žalovaná si nespĺnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do 20.9.2023. Pôvodnému žalobcovi preto vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti (od 21.9.2023) do zaplatenia.

2. Pôvodný žalobca k žalobe priložil listinné dôkazné prostriedky: žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 10.12.2007 spolu s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinné od 1.7.2006 (ďalej len „OP“) a výpis z Quatro Šikovnej karty k 8.9.2023 (za obdobie od 17.12.2007 do 31.8.2023).

3. Podaním doručeným súdu dňa 12.12.2023 pôvodný žalobca oznámil, že pohľadávka zo Zmluvy bola na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154. Z tohto dôvodu navrhol pripustenie zmeny na strane žalobcu a k návrhu priložil dodatok č. 6 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2022, žiadosť o postúpenie a prevod prevzatú dňa 21.11.2023, prílohu č. 1 a č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2023. Uviedol, že rámcová zmluva o postúpení pohľadávok je uložená v OpP registri súdu. Zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.6.2003 sp. zn. 4Obo/210/01, v ktorom najvyšší súd vyslovil právny názor, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

4. Uznesením zo dňa 3.7.2024 súd pripustil zmenu podľa § 80 CSP tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., Mýtne 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Výzvou zo dňa 8.7.2024 súd vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia písomne vyjadrila k žalobe a vo svojom vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žaloba s prílohami bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 10.7.2024. Žalovaná ostala v konaní nečinná, k žalobe sa nevyjadrila v určenej lehote, ani do vydania rozhodnutia. V zmysle § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) sa skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, považujú za nesporné. Pasivita žalovanej však nemá automaticky za následok povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.4.2022 sp. zn. 4Cdo/230/2021, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.6.2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019).

6. Podľa § 297 písm. b) CSP nie je potrebné nariaďovať pojednávanie v spotrebiteľských sporoch, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- EUR.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Na základe citovaných ustanovení bol vo veci dňa 7.8.2025 verejne vyhlásený rozsudok bez nariadenia ústneho pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 27.6.2025.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými v konaní a zistil nasledujúci skutkový stav:

10. Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXX, podpísanou žalovanou dňa 4.12.2007 a pôvodným žalobcom dňa 10.12.2007, požiadala žalovaná o poskytnutie spotrebiteľského úveru - revolvingového úveru s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty s predschváleným úverovým rámcom vo výške 697,07 EUR (21.000,- Sk), s pevnou mesačnou splátkou vo výške 23,24 EUR (700,- Sk).

11. Z výpisu z Quatro šikovnej karty zo dňa 8.9.2023 za zúčtovacie obdobie od 17.12.2007 do 31.8.2023 súd zistil, že konečný zostatok na účte žalovanej k 31.8.2023 predstavoval - 851,09 EUR. Poslednú úhradu vo výške 23,24 EUR realizovala žalovaná dňa 18.6.2020 (zúčtovaná dňa 23.6.2020). Od tohto dátumu boli na účte zúčtované iba poplatky, poplatky za poistenie, sankčné úroky a základné úroky. Menované položky boli žalovanej účtované počas celého trvania vzťahu.

12. Pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanej zo Zmluvy ku dňu 21.11.2023 na žalobcu. Postúpenie bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 27.11.2023 (bez preukázania odoslania oznámenia žalovanej).

13. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ObZ“): „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“.

15. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „OZ“): „Záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.“.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ: „Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.“.

17. Podľa § 52 ods. 2 OZ: „Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“.

18. Podľa § 52 ods. 3 OZ: „Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“.

19. Podľa § 53 ods. 1 OZ: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).“.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ: „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“.

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 25/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“): „Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.“.

22. Podľa § 1 ods. 3 ZoSÚ: „Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.“.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky zo Zmluvy: „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“.

24. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky zo Zmluvy (ďalej len „ZoB“): „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to

neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“.

25. Podľa § 39 OZ: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“.

26. Súd posúdil Zmluvu po právnej stránke ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy (pôvodný žalobca v postavení dodávateľa poskytujúceho spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná - fyzická osoba nepodnikateľ).

27. Na základe vykonaného dokazovania, aplikujúc citované ustanovenia, dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej je v celom rozsahu nedôvodný, keďže nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého subjektu (žalobcovi) vyplýva ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovanej) je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu.

28. Súd sa primárne zaoberal tým, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Predmetné ustanovenie stanovuje predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky inému subjektu, a to aj nebankovému subjektu bez súhlasu klienta. Postúpená môže byť iba tá časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu a ktorá je splatná. Podmienkou postúpenia je aj omeškanie dlžníka nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti peňažného záväzku voči banke, a to napriek písomnej výzve banky. Ide o zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V prípade nesplnenia osobitným zákonom stanovených predpokladov ide o postúpenie v rozpore so zákonom, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 OZ.

29. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017: „Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 1. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky.(...)Zadefinovanie v rámci bankového zákona podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky, je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez splnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Z pohľadu tolerovateľnosti správania sa subjektov nepochybne súkromnoprávneho vzťahu zmluvy o postúpení pohľadávky je preto rozhodujúce, že u jedného z týchto subjektov a to u postupcu treba usudzovať na existenciu zákonnej povinnosti správať sa určitým spôsobom - neplatí tu, že ho nemožno nútiť konať, čo zákon neukladá, ale je tu presný opak v podobe záujmu zákonodarcu na tom, aby sa konalo určitým zákonom predpokladaným spôsobom. Druhou stranou rovnakej obraznej mince je potom, že na nesprávanie sa zákonom výslovne ustanoveným spôsobom, teda odmietnutie urobiť zadosť pomerne jednoznačnej právnej úprave, je potrebné nazerať ako na zakázané a teda i odporujúce zákonu. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa

§ 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy vecí podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.).“ (ods. 14, 16 a 17). Obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 1Obdo/92/2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.10.2022 sp. zn. 4Cdo/75/2020, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.4.2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017 (publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 60/2018: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“) a mnohé ďalšie.

30. Napriek požadovaným zákonným predpokladom na platné postúpenie pohľadávky zo Zmluvy nebola v konaní predložená žiadna výzva, adresovaná žalovanej zo strany pôvodného žalobcu. Splnenie tejto povinnosti nemôže byť nahradené zaslaním výpisu z kreditnej platobnej karty, pričom ani v tejto časti nie je preukázané reálne odoslanie výpisov do dispozičnej sféry žalovanej. Súd tiež poukazuje na bod 33 OP: „Ak klient nezrealizuje úhradu Povinnnej splátky, Správca ho vyzve na jej vyrovnanie. Zároveň má právo Kartu zablokovať. Ak klient napriek výzve nezaplatí Povinnú splátku a prípadné ostatné splatné čiastky v stanovenej lehote, Banka má právo využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov a) znížiť Úverový rámec na nulu, b) vyhlásiť celý Dlžný zostatok za okamžite splatný, c) domáhať sa vrátenia a ukončiť platnosť Karty, d) uspokojiť svoju pohľadávku z poskytnutého zabezpečenia, e) vykonať inkaso svojej pohľadávky z ktoréhokoľvek bankového účtu Klienta vedeného Bankou, f) uplatniť si pohľadávku formou zrážok zo mzdy Klienta, s čím Klient podpisom Zmluvy súhlasí, g) vymáhať pohľadávku súdnou cestou.“. Pôvodný žalobca, ani žalobca však do konania nepredložili výzvu na vyrovnanie, či vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru (ktoré navyše v intenciách aktuálnej judikatúry musí pre svoju platnosť obsahovať obligatórne uvedenie splátky, pre ktorú sa stal splatný celý dlh; publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 34/2025). Kumulatívne splnenie podmienok postúpenia podľa § 92 ods. 8 ZoB, predstavovaných písomnou výzvou banky klientovi a nepretržitým viac než 90 kalendárnych dní trvajúcim omeškaním klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku, tak nemožno vyvodiť zo žiadneho skutkového tvrdenia, ani dôkazného prostriedku.

31. Za stavu neodoslania výzvy na splnenie / vyrovnanie, nevyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, ani neukončenia Zmluvy výpoveďou, či odstúpením od nej, je zmluva o postúpení pohľadávky neplatná pre nepreukázanie vyššie definovaných podmienok postúpenia pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ v spojení s § 92 ods. 8 ZoB. Z uvedeného dôvodu nebola daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní, v dôsledku čoho súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

32. V súvislosti s odôvodnením rozsudku súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.4.2007 sp. zn. II. ÚS 251/04: „Ústavný súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 112/05).“.

33. Žalovaná bola v konaní procesne úspešná, preto by jej podľa § 255 ods. 1 CSP prináležal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovanej však v konaní žiadne trovy nevznikli. V záujme rozumného a spravodlivého usporiadania procesných vzťahov (čl. 4 ods. 2 CSP) a s prihliadnutím na hospodárnosť konania preto súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. V danom smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 72/2018): „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP, § 362 ods. 1 CSP, § 359 CSP, § 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363 CSP, § 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 2 a 3 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).